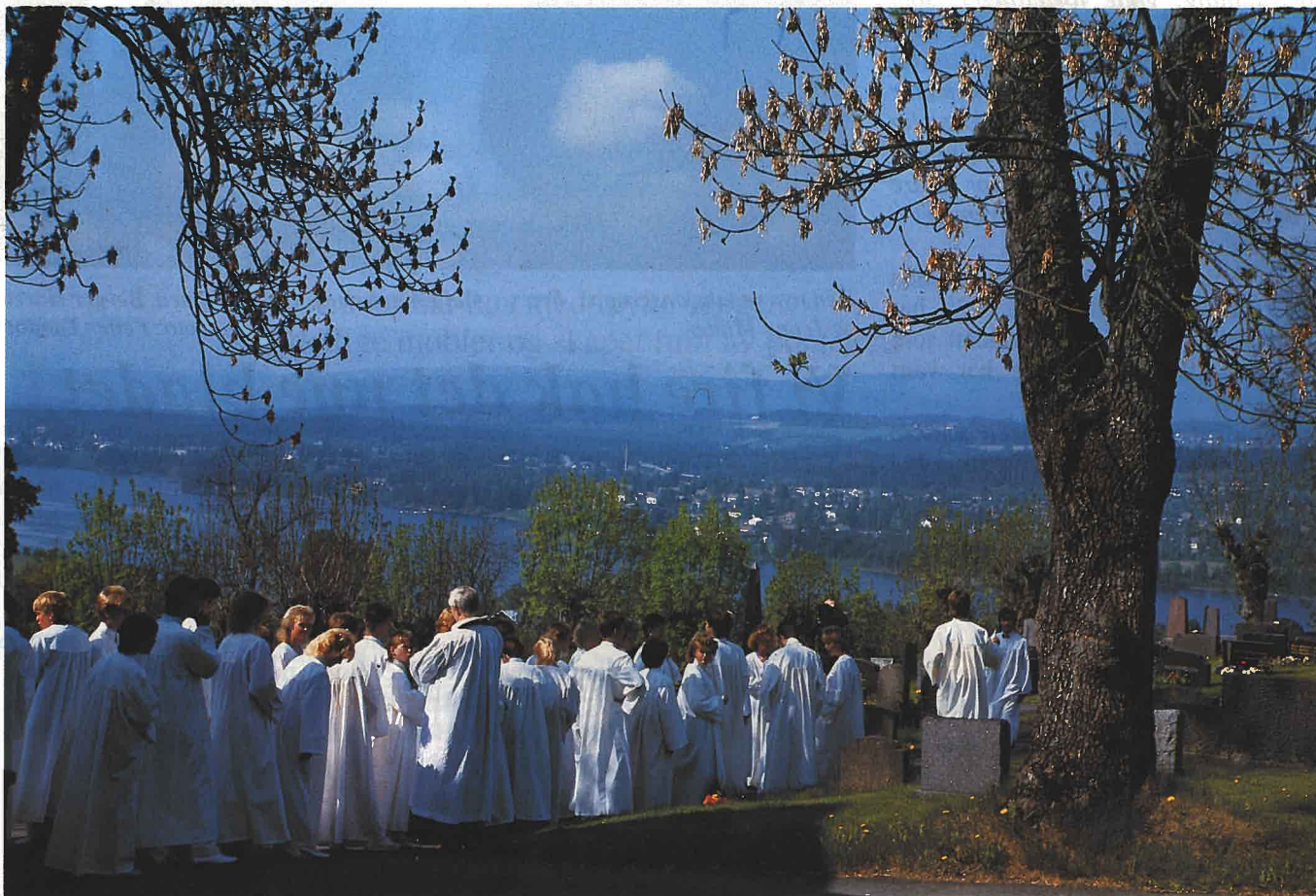

Modum menighetsblad

NR. 3 · 1991 60. ÅRGANG

Konfirmasjon, Heggen kirke

Foto: Tarje Norberg

Nytt blad!

En utredning og en pågående firer-bande står bak omleggingen til det nye Modum menighetsblad.

De fortsetter en 60 årig tradisjon, men har mange nye ideer.

Se side 2

Solveig

Kirkelivets førstedame i Modum, Solveig Nordset, har nylig rundet 70, og er portrettert på midtsidene.

Se side 7-8

Vike kirke

Til høsten vil det bli en katolsk messe i Vike kirkeruiner. Nils Drolsum har sett litt på denne delen av vår lokale historie.

Se side 13

Nytt blad?

Modum menighetsblad er et velkjent blad i bygda vår. For 60 år siden begynte menighetsbladet å komme ut. Sokneprest Bjerkeseth startet bladet på egen bekostning. Første nummer kom ut i januar 1931. Slik presenterte redaktøren bladets målsetting: *Bladet vil ha en kristelig betraktning, gode fortellinger, som også delvis er beregnet på barn, predikantliste, så gudstjenestene kan bli godt bekjentgjort, notiser om møter og andre foretagender av kristelig art eller for velgjørenhet. Leilighetsvis kan der også bli plass for andre gode formål, som søkes fremmet i bygden.*

På dette grunnlag har bladet siden blitt gitt ut. Fra og med 1938 har menighetsrådene i Modum stått som utgivere. En av prestene har vært redaktør.

Bladet har forandret utseende flere ganger. Fra starten av og ut 1963 kom bladet i A4-format og med bilde av Heggen kirke med trær og skog omkring. Fra 1964 til 1976 kom så bladet i A5-format, fremdeles med Heggen kirke på forsida. I 1976 ble det utført et utredningsarbeid for menighetsbladet, og fra 1977 har bladet kommet i det formatet vi har kjent inntil i år, med de tre soknekirkene på forsida.

Modum menighetsblad har nå igjen skiftet form. Menighetsrådene oppnevnte en komite for å gå gjennom bladet høsten 1990, og det bladet som dere lesere nå holder i hånden, er en frukt av denne komiteens arbeid.

For første gang er redaktøransvaret lagt i andre hender enn prestenes. Bladet skal være et menighetsblad, laget av og for menigheten. Berger Hareide og redaksjonskomiteen er tent på oppgaven. Som medlem av menighetsbladkomiteen gleder jeg meg over at det lot seg gjøre å finne ivrige medarbeidere som vil lage menighetsblad. Jeg er trygg på at sekstiåringen Modum menighetsblad vil trives med fornyelseskuren. Jeg ønsker redaksjonen lykke til med arbeidet og anbefaler bladet til hele Modums befolkning.

Jon Mamen

Den nye redaksjonsgruppa. Fra v.: Aud Emanuelsen, Helge Gutuen, Berger Hareide og Jenny Müller. Foto: Petter Tandberg

Vi fire bak det nye bladet

Den nye redaksjonsgruppa i Modum Menighetsblad består av:

Aud Emanuelsen, Helge Gutuen, Berger Hareide og Jenny Müller.

Vi deler på oppgavene, men Berger Hareide er satt opp som ansvarlig redaktør.

Vi er fire som ønsker å være med på å lage et nytt og innholdsrikt menighetsblad, ikke bare for kirkegjengere, men for alle som bor i Modum. Tanken på at bladet trykkes i 5000 eksemplarer, og forhåpentligvis vil bli lest av minst like mange, gjør oss forventningsfulle og spente. Hvordan vil våre tanker og ideer bli mottatt?

Når vi velger å gjøre dette, er det fordi det er en utfordring på flere måter, og fordi vi har gode medhjelpere.

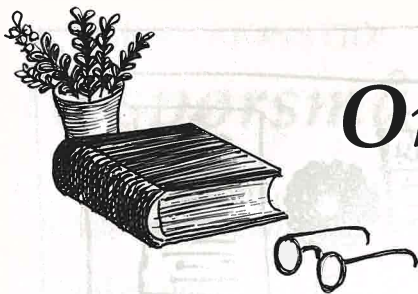
Så litt om hver enkelt av oss.

Aud (40) fra Alta kom til Åmot for 16 år siden som nyutdannet lærer, og har hele tiden jobbet ved Enger barneskole. Hun synes det er en del av den "sosiale verneplikten" å være med og prøve å gjøre en innsats på flere felter i samfunnet til felles beste. Dessuten er det en helt ny erfaring å være med på å lage et blad som kommer ut til så vidt mange. Hun ser klarere enn noensinne at det er viktig for mennesker å ha "noe" å tro på, - noe som står fast og er konstant når problemer og kriser inntreffer.

Helge (48) fra Gausdal er rektor ved Enger barneskole. Her har han vært siden 1983, men til Modum kom han allerede i 1977 som kateket. Han er således en "gammel menighetsarbeider", som synes det er en fin utfordring å være med på å lage et godt, nytt menighetsblad. I en tid da stadig flere mennesker blir mere opptatt av åndelige ting, kan det være fint å få være med på å lage et blad til glede, ettertanke og refleksjon.

Berger (47) opprinnelig Oslogutt, jobber for tiden dels som veileder på skolekontoret i Modum, dels på Lærerrhøgskolen på Eik. Han har jobbet 13 år ved skolepsykologisk kontor og er etter hvert et kjent fjes i Modum også i andre sammenhenger. Berger liker å skrive når han har tid til det, og han synes det er spennende å få prøve å få til et blad som kan angå folk.

Jenny (38) fra Lyngdal i Vest-Agder, kom til Modum Bad i 1979 og har jobbet der som lærer i alle disse årene. Jenny gleder seg til å jobbe med noe så konkret som et menighetsblad. Hun synes det er viktig å gjøre kirken mere tilgjengelig, slik at flere kan finne tilhørighet der, og håper at menighetsbladet kan bidra til dette.

Ord til ettertanke:

Tanker fra kamelenes rike halvokule

Han sier
det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløy
enn for en rik å komme inn i Guds rike.

Hva med meg,
jeg som har hus med myke senger,
deilige møbler og skapet fullt av porselen?
Jeg som har
hytte, biler, penger, aksjer, obligasjoner,
skattefri banksparing, pensjonsforsikring,
TV, PC, DnB, NRK, ABS -
og enda drømmer om å vinne i LOTTO?

Jeg vet
at jeg tilhører den fjerdedelen av jordas befolkning
som bruker tre fjerdedeler av jordas ressurser.
Men hva med inflasjonen, sysselsettingen,
markedsøkonomien, velværet og tryggheten
hvis jeg gir alt jeg eier til de fattige?

Jeg skjønner ikke hva han mener med å bli frelst.
Og jeg kjenner at jeg er fryktelig redd for trange nåløyer.

Lars Johan Danbolt.

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
man-fr 9-12.
Tlf 78 79 00 (sentralbord). Direkte linje
når sentralbordet er stengt 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 78 70 17
Res.kap. Tormod Møviken
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 78 46 93
Kallskap, Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 78 26 06
Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 78 75 55
Organist Knut Johnsen (Heggen og
Nykirke)
Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 78 45 86
Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 78 71 33
Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Diakoniarbeider Liv Therkelsen
Stadionveien, 3340 Åmot
Tlf 78 41 64
Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 78 05 16
Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 78 79 00

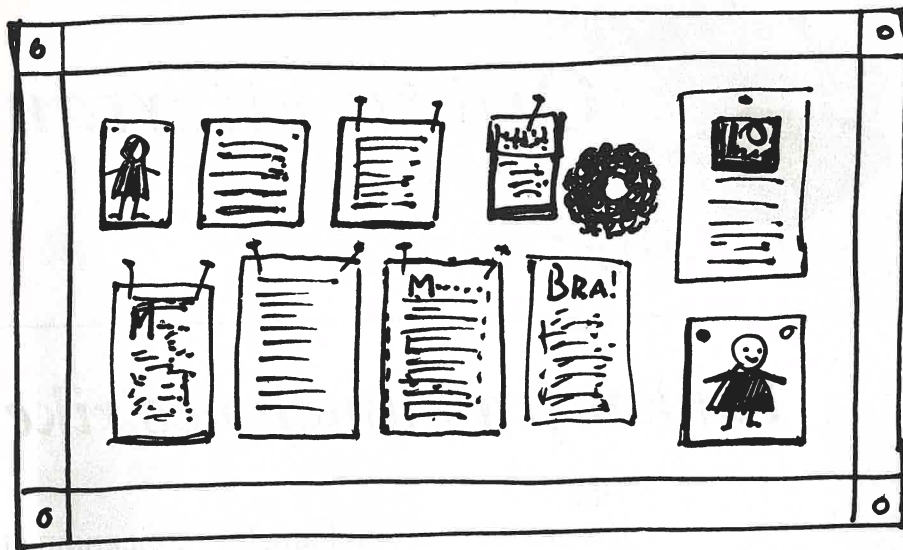
MENIGHETSRAÐ

Heggen menighetsråd, formann
Tor Eika
Skinstad, 3370 Vikersund
Tlf 78 81 45
Nykirke menighetsråd, formann
Knut Johnsen
Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 78 45 86
Snarum menighetsråd, formann
Jorunn Asbjørnhus
Rute 507, 3370 Vikersund
Tlf 78 27 86

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf. 78 41 47
Redaksjonskomite:
Aud Emanuelsen, Helge Gutuen,
Jenny Müller
Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Simnes Øien

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri A/S
Postgironr 5 47 85 40
Bankgironr 2270.03.00874

Oppslagstavla: Stillinger

Nina Røykenes har sagt opp sin organiststilling. I seks år har hun hatt en stilling som har medført spilling ved bortimot 60 gudstjenester pr. år. Nina var skoleelev på 16 år da hun begynte. Nå har hun fullført utdannelsen sin ved Statens lærerskole i handel og kontor. Vi sier takk for godt utført arbeid og ønsker Nina lykke til videre.

Organiststillingen er lyst ut.

Tone Hiorth har begynt som kirkeverge/kommunegartner. Hun overtok etter Ovid Kvisterøy som fikk lagt kirkevergedelen til sin stilling som kommunegartner i 1976. Kvisterøy klarte på en fin måte å kombinere de to delene som stillingen består av. I hans tid har det skjedd store forbedringer med stellet av kirker og kirkegårder. Vi ønsker også her i bladet å takke Kvisterøy for arbeidet han har gjort. Og vi vil ønske Tone Hiorth lykke til i sin stilling.

I Nykirke har Andreas Aase sluttet i klokkerstillingen som han overtok i

1985. Etter noen måneders ledighet ble Anne Johnsen tilsatt av Nykirke menighetsråd. Hun begynte å fungere i stillingen dette året. Vi er takknemlige for at Anne ville ta på seg denne oppgaven.

Liv Therkelsen har vært engasjert som diakoniarbeider fra 1/8-89. Dette engasjementet opphører 31/7 etter å ha vart i to år. Liv er likevel villig til å fortsette med en menighetstjeneste. De to årene som diakoniarbeider har vært med på å vise at vi trenger en diakon i Modum. Vi sier takk til Liv som har gått inn i diakonien med iver og glød.

I Snarum har Mari Kopland sluttet som deltidskirketjener. Hun tok over denne stillingen etter sin far, Arne Hov. Mari fikk gave fra Snarum menighetsråd på årsfesten i mars. Hun får herved også en takk i menighetsbladet. Ny kirketjener er Kristine Aamodt.

J.M.

Forts. fra s. 13

med at utgravningen ga noen holdpunkter som kan tyde på at kirken er bygd en gang i annen halvdel av 1200-årene. Myntfunn og byggestil underbygger denne fastsettelsen av tid. Blant annet forekom det teglstein som ikke var brukt på Østlandet før

midten av 1200-årene. Hun konkluderer med at den kirken vi nå kjenner, ble bygd senere enn kirken i Heggen.

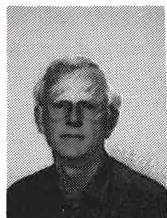
Ifølge Modums gårdshistorie lå Modums første tingsted på Vike østre. Det var kjent fra 1413.

KONFIRMASJONSTID:

To spørsmål til 4 ledere

1) Hva ønsker du at konfirmantene skal få ut av konfirmasjonstiden?

2) Tanker om konfirmasjonsordningen:

Jon Mamen

1) Jeg ønsker at de blir kjent med menigheten de hører til og med presten sin. Får muligheten til å arbeide med spørsmål om livssyn og etikk i en kristen sammenheng. Lærer noe fra katekismen utenat.

2) Jeg tror kirken gjør vel i å beholde konfirmasjonen som et tilbud til ungdom i femten-årsalderen. Så lenge de fleste velger å komme til konfirmasjonsundervisning, må vi se det slik at det er et behov for dagens ordning. Vi må stadig arbeide for å gjøre undervisningen bedre, det vil si rette den inn mot den ungdommen vi faktisk har med oss. Jeg er glad for at prester og kateket får kontakt med mesteparten av hvert eneste ungdomskull gjennom konfirmasjonen.

Steinar Sund

1. Først og fremst kunnskap om det som står i Bibelen, om Jesus og om den kristne tro, mest av alt at de skal kjenne veien til frelse. Får de ikke bruk for det ennå, kan det kanskje komme til nytte en gang senere i livet.
2. Jeg synes den fungerer bra. Konfirmantene lover ingenting. Vi gir dem en opplæring og en undervisning og avslutter det hele med en forbønns handling i kirken, hvor presten på hele menighetens vegne ber for konfirmantene. På den måten er hykleri utelukket.

Arild Løvik

1. Målsettingen med konfirmantundervisningen må være at konfirmantene skal huske den som noe hyggelig, noe positivt, - og vite hvem Jesus er.

2. Ordningen i dag gir mulighet til å være sammen med konfirmantene over lang tid, forsøke å formidle både varme fra mennesker og varme fra Gud.

En varme som man trenger - ikke minst i en urolig 8. klassetid.

Tormod Moviken

1. Kort og greit:

Tenk tilbake på konfirmanttiden som noe hyggelig og at et møte med den levende Jesus er blitt formidlet.

2. Selve ordningen er vel grei nok, men vi trenger vel stadig og tilpasse innholdet til vår tids ungdom. - Det som fungerte for 15 år siden, fungerer kanskje ikke like godt idag. Det som preger dagens konfirmanter, slik jeg ser det, er *overmettet*, de er forspist på inntrykk; - å fenge en konfirmant er ikke lett; kanskje vi bør orientere vår undervisning i retning av "følelsesopplevelser"; Ta ungdommene med på en "undrings-fest" gjennom Bibelen, nærhet med konfirmantene blir mer og mer viktig. Ta dem med på leirer etc. (Kanskje bør også vi som driver med dette snakke mer sammen; utveksle erfaringer?)

Konfirmasjonen

RUD 12. MAI

Guro Drolsum, Kjell Magne Eggen, Inger Janne Gjelstad, Martha Gravås, Stina Hamborg, Vivi Therese Jacobsen, Kari Anne Jahren, Vegard Laupet, Anders Svendby, Henning Aasmundrud.

SNARUM 26. MAI

Geir Brunnes, Roar Myhre Finsrud, Ann-Kristin Heggelund, Kari Åshild Hovde, Ole Kristian Karlsen, Anita Lauvliid Marit Samuelsen, Mona Sønsteby.

HEGGEN 26. MAI

GEITHUSPARTIET

Kenneth Bekkemellem, Elisabeth Bekken, Brede Belgum, Line Berntzen, Berit Bråten, Erik Bromark Dybendal, Tuva Eriksen, Line Hedenstad Fosbæk, Cecilie Granli, Håkon Grønlund, Vidar Gundersen, Kjetil Haga, Henning Enok Hagenlund, Tom Frode Hansen, Tom-Ivar Holm, Helle Kristin Horsrud, Lene Iversen, Roger Kolbotn, Linda Larsen, Henning Martinsen, Trine Martinsen, Bo Espen Moen, Eva Margrethe Kleppe, Gerd Marion Nikolaisen, Vibeke Næss, Ann-Heidi Olsen, Frode Rønning, Hege Grøtterud Skalstad, Siri Skollerud, Tom Arne Skretteberg, Kjetil Solberg, Sten Lindum Solberg, Pål-Joakim Sveum, Truls Kristian Syvertsen.

HEGGEN 2. JUNI

VIKERSUNDPARTIET

Grete Andersen, Claus Arnesen, Lene Arnesen, Mette Brunnes, Helge Bråthen, Linn Braathen, Gunn Ingeborg Altern Darum, Bendik Eika, Lene Dihle, Hanne Grøterud, Anders Hansen, Geir Holmen, Sturle Holseter, Stian Horne, Terje Juliussen, Ann Kristin Kvernvik, Frode Laupet, Tormod Løvås, Frode Martinsen, Stian Olsson, Kjetil Ramberg, Vivian Rekdal, Johnny Hagen Skinstad, Helle Skogen, Håkon Stillingen, Linda Therese Strand Skogen, Trine Anita Skretteberg, Cecilie Smedsrud, Jan Frode Stevy, Ragnar Strøm, Annette Sørhus, Anders Tandberg, Raymond Thorud, Anders Øien.

NYKIRKE 2. JUNI ENGERPARTIET

Tom Berget, Kine Berg-Diesen, Hege Billand, Knut Rognlid Ellingsen, Bjørn Fredriksen, Frode Gundersen, Bente Veronika Hansen, Trond Vegard Johannesen, Ståle Formo Juritsen, Eirik Kolsrud, Line Koppergård, Kjetil Krag-Rønne, Nina Kruhaug, Eli Kristin Mandt, Inge Martinsen, Bente Pettersen, Bernt-Iver Roald, Trond Skikstein, Beate Dalegården Skøien, Nils Olav Solbakken, Geir Solberg, Mari Sønju, Jon André Thomsen, Ronald Tyberg, Erik Ødegaard, Joakim Ørstad, Elizabeth Åbye, Sølve Aasand, Reidun Sormila Aasen, Tone Åsly.

NYKIRKE 9. JUNI KL. 11.00 - BUSKERUDPARTIET

Victor Borgersen, Rune Aabye Bromark, Vidar Høgfooss Hansen, Cathrine Nordalen, Linda Karina Olsen, Wenche Runhovde, Stian Solbakken, Erik Stedje, Tor Arthur Larsen.

VESTRE SPONE 9. JUNI KL. 13.00

Ronny Blekkan, Vegard Fredriksen, Tommy Gabrielli, Birgit Nygård Gravermoen, Stine Hagen, Bjørnar Jahr, Laila Kristiansen, Marte Wærsted Tandberg.

Konfirmant- undervisning

Hvis en fugl blir støtt
ut av redet, dør den.
Hvis et barn ikke får noen kjærlighet,
ingen følelse av å høre hjemme
i armene og i hjertet
hos mennesker,
havner det ute i ørken og kulde.

Mennesker trenger varme
og stor kjærlighet for å bli mennes-
ker.

(Phil. Bosmans i "Kjærlighet").

Konfirmantene har ordet:

Valgfaggrupper ved de to ungdomsskolene i Modum har laget en enquete blant noen konfirmanter. Det ble stilt følgende to spørsmål:

1. Hvorfor vil du bli konfirmert?
2. Noe du har likt godt ved konfirmantforberedelsen?

Nina Kruhaug,
Åmot:

1. Fordi alle andre i familien har gjort det, og fordi jeg føler det naturlig.
2. Gulsrudturen.

Marte Wærsted
Tandberg,
Vestre Spone:

1. Det er en tradisjon i familien. Få et fint selskap. Jeg er jo medlem av den norske statskirken og er blitt døpt.
2. Gulsrudturen. Avslutningsfesten.

Cecilie Granli,
Åmot:

1. Fordi alle andre gjør det, og fordi jeg hadde lyst. Dessuten er det en tradisjon.
2. Det jeg likte best, var Gulsrudturen.

Mari Sønju,
Åmot:

1. Fordi de fleste gjør det, og fordi jeg vil selv.
Masse gaver og god mat.
2. Gulsrudturen - såklart!

Linda Larsen,
Geithus:

1. Mest fordi de andre i klassen gjør det. Selv om jeg konfirmerer meg, får jeg nok ikke noe spesielt mere

Siri Skollerud,
Geithus:

1. Alle andre gjør det, og det er klart at alle presangene lokker.
2. Gulsrudturen såklart, for det er gøy å være sammen med klassen utenom skolen.

Tom Berget,
Gustadhøgda:

1. Jeg vil bli konfirmert i kirken fordi jeg er døpt i kirken og alltid vært medlem av statskirken. Jeg synes også det er en fin tradisjon når vi har en høytidelig seremoni for å markere overgangen til det "voksne liv".
2. Gulsrudturen og foreldre/konfirmantfesten.

Geir Solberg,
Åmot:

1. Fordi det er tradisjon. Dessuten skulle alle kameratene mine konfirmeres.
2. Gulsrudturen var det beste ved forberedelsen.

Forts. s. 10

Konfirmanter i 1929, 1959 og 1991

Er det feigt å la seg konfirmere?

• Arild Løvik

Et spørsmål som noen stiller meg, er følgende:

Er det ikke feigt av konfirmantene å la seg konfirmere?

De mener ikke noe med det?

De tror ikke?

De gjør det bare for å få gaver, fordi alle andre gjør det, og fordi det er tradisjon.

Mitt første svar på disse spørsmål er: Hva vet vi om tenåringenes motiver og deres tro? Er det sikkert at en slik dom er riktig, at tenåringene er feige?

Jeg tror ikke det. Kanskje det er vi som spør slik, som er feige, fordi vi vil vite hva andre mener og vil sette oss som dommere over andre.

Jeg må si at jeg bryr meg lite om hvilke begrunnelser tenåringene har for å la seg konfirmere. Jeg tror begrunnelsene er mange, og er ikke både tradisjon og gaver en god begrunnelse?

For egen del har jeg nok med å spørre meg selv hvilken begrunnelse jeg har for å undervise, og hva konfirmantene får igjen for undervisningen.

Jeg håper at konfirmantene lar seg konfirmere både ut fra tradisjon og ønske om å få gaver, fordi de andre gjør det, og fordi deres barnetro er i behold. Uansett motiv så skal de gjøre det med beste samvittighet.

Min oppgave er å sørge for at de får noe igjen for året som de bruker i konfirmantundervisningen:

- gir jeg dem kristen kunnskap?

- gir jeg dem en god kristen opplevelse av det å leve og tro?

- bryr jeg meg om konfirmantene?

Det er spørsmål som opptar meg i møte med tenåringene. Vi skal ta dem på alvor, ikke mistenkeliggjøre deres motiver. Er mine motiver alltid så klare og idealistiske?

Så - ærlig talt - på det spørsmålet: jeg er lite interessert i deres begrunnelse for å delta, men mer opptatt av hva de får igjen når de først har valgt å delta.

• Helge Gutuen Eivind, Håkon og Johanne Stillingen Foto: Tor Kornstad

Vi har truffet tre generasjoner Stillingen. Håkon er konfirmant i år. Pappa Eivind ble konfirmert i 1959 og bestemor Johanne i 1929.

Johanne ble konfirmert i Haug kirke på Hokksund. Det var å gå til timene hos presten den gang. Hun måtte gå en hel time. Heldigvis slapp hun å gå om vinteren, for Johanne begynte sin konfirmantundervisning på sommeren og ble konfirmert om høsten. Slik var det visst også da Eivind ble konfirmert. Eivind hadde sine konfirmanttimer på skolen på Vikersund fram til sommerferien. Men om sommeren syklet konfirmantene til Heggen. Håkon har sine timer på Menighetscenteret og synes det er greit. Undervisningen følger stort sett skoleåret nå.

Johanne husker ganske mye fra konfirmanttida si. Men hva presten het, kan hun ikke komme på. "Men jeg husker hva jeg ble spurt om på overhøringa," sier hun. "Presten spurte om hvorfor det er så viktig med kjærlighet. Og da svarte jeg at det er fordi Gud er kjærlighet. Jeg tror presten likte det svaret."

Håkon lurer litt på det med overhøring, for det skal ikke han ha. "Men vi skal delta med ett eller annet på noen gudstjenester," sier han, "og så må vi være på minst 8 gudstjenester."

Hverken Johanne eller Eivind måtte delta i gudstjenester, men de mener det må være bedre å oppleve gudstjenesten enn bare å høre om den. Ja, for deres konfirmanttid gikk visst mye ut på å høre. Og så gikk det ut på å pugge. Johanne husker

godt all pugginga. De måtte pugge salmevers, bud og forklaringer og enda mer. Eivind husker også at det måtte pugges. Overhøringa grudde han seg for, men det gikk bra.

Eivind ble konfirmert av sokneprest Bogerud, og han likte Bogerud både som prest og menneske. Bogerud hadde konfirmantleir på Nærnes. Der fikk Eivind være med to ganger. Ja, for han var nemlig så heldig å få være med sommeren før han ble konfirmert også. Men ellers mener han at konfirmanttida må ha vært kjedelig mot nå. Det tror Håkon også. "Vi har det kjempe-all-right vi," sier han. Håkon synes konfirmanttida er interessant, og han vil se tilbake på den med glede.

Eivind sier at han har latt guttene selv velge om de skulle konfirmeres, så Håkon har tatt bestemmelsen selv. På bestemors tid var det vanlig at alle ble konfirmert, og hun sier at det hadde blitt litt rart hvis Håkon ikke skulle bli konfirmert. "Men jeg er glad for at han har tatt bestemmelsen selv," sier hun. Siden Håkon har valgt selv, er han også opptatt av å få mest mulig ut av konfirmanttida. "Det er lite pugging," sier han, "men noe skal vi kunne." Han vil gjerne få fram at det sosiale betyr mye. Det er fint å treffe de andre. I timene snakker de sammen og diskuterer forskjellige emner. Kjedelig er det slett ikke. "Og leiren vi hadde på Gulsrud, var veldig fin," sier dette års konfirmant. Nå går det fort til 2.juni da Håkon skal konfirmeres. Da samles de tre generasjonene sammen med den nærmeste familie.

Ellevill og ettertenksom

Modums kirke-førstedame har rundet 70 år

• Berger Hareide

Scenearvisning: Torsdag 4.april 1991 kl. 12.00

Gymsalen på Enger skole. Alle 170 elever, lærere og skolesjef sitter og venter. En av skolens lærere fyller 70 år.

Nå kommer hun visst hvert øyeblikk.

Tablå! Elleville Solveig inn på scenen iført rosa, kort tyllkjole med lilla skjert og prangende sløyfer. ("Jeg måtte dandere den litt foran, jeg fikk den ikke igjen, den var blitt for trang."), og en enorm hatt med fristende frukter (lånt av Anne Grethe Kolsrud, shell-følgelig). **Trampeklapp!**

Tablå! Nå synger hun, sammen med forhenværende rektor, som for anledningen er dragshow-staffert syngedame med karakteristiske kast på parykken. Her er ingen "Millom bakkar og berg", derimot Engerversjonen av "La det svinge", godt opp-backet av en løssluppen lærerstab.

Ingen typisk 70-årsdag for en gråhåret prestefru og lærer, spør du meg. Men Solveig Nordset har nok heller aldri vært typisk. Jo, forresten, typisk for seg sjøl. I beste forstand.

Så sitter jeg da hjemme hos henne på Halleluja-toppen et par uker etter dagen ("Vi hadde egentlig tenkt huset skulle hete Bankbu, skrekkslagne som vi var over de store lånene. Men eldstesønnen Bernt mente Halleluja-toppen ville passe bedre på familien").

Portrettere Solveig? Ingen enkel oppgave i få strøk å tegne et langt og rikt fasettert liv. Og ikke har hun lyst heller til å bli Menighetsbladets første midtsidepike. Det har vært nok virak nå, synes hun.

Men slippe unna får hun ikke, det modumske kirkelivs selvfølgelige førstedame. Solveig har vært sentral siden familien kom til Modum i 1967. Prestekone. Mor og bestemor. Lærer. Organist. Foreningsmenneske. Det har vært utrolig spennende og givende år.

Venner og medarbeidere beskriver Solveig som et levende menneske, en som er morsom og finner på mye, uforbederlig sprø. Utallige historier har samlet seg om hennes mange påfunn. Hun omgir seg med masse folk, og holder et tempo som tar pusten fra de fleste.

Men Solveig er også den trofaste venn, en som tar imot folk som kommer, som kan lytte, og som alltid har noe å gi. Og som greier å sette andres behov framfor sine egne.

Nå sitter hun i stolen på Halleluja-

toppen og må innrømme at hun er spent på pensjonisttilværelsen. Den flinke, ja altfor flinke Solveig, veit det må bli en omstilling, og at den kan bli vanskelig. "Jeg har hatt rike gaver i en god helse og stor arbeidslyst, ja for stor innimellom. Det kan bli tøft plutselig å bli sittende i en stol. Men jeg har lært ikke å ta bekymringene på forskudd. Så lenge jeg får være frisk, har jeg mange muligheter."

Vi må tilbake, helt tilbake, når bildet skal tegnes. Sin Toten-bakgrunn er hun stolt av. Hjemmefødsel og oppvekst i en god gammel landhandel på Eina, hvor foreldrene solgte alt fra spiker til kjoler. Solveig husker at foreldrene hadde stor respekt for hverandre. Mor var kristen, far ble det en del år seinere, etter en ulykke som nesten tok livet hans. Det var mye sang og musikk hjemme. Solveig spilte piano fra hun var 7, broren sang, og faren spilte fløyte. 17 år gammel dro hun til Oslo og Kristelig Gymnasium. -Jeg lengtet veldig hjem. Jeg husker jeg gråt meg i søvn hver kveld. Jeg var nok veldig knyttet til dem hjemme. Artium "fikk" hun våren 1940. Tyskerne tillot ingen russefeiring. Etter artium ble det Musikkonservatoriet. Og handelsskole.

-Den var i alle fall bortkasta på meg. Men en setning husker jeg: "Du skal ikke reklamere for mer enn du kan stå inne for." Husmorskole og barnepleierskole. Praksis som barnepleier.

I 1945 begynte Solveig på Sagene

lærerskole i Oslo.

-Jeg har visst hele livet at jeg ville ha noe med barn å gjøre.

I lærerskoletida ble det også et års praksis på sjømannskjerka i Rouen. Det ble et år hvor Solveig fikk prøvd om hun kunne leve hjemmefra.

-Jeg måtte jo kunne det hvis jeg skulle gifte meg.

Men det var også et år med åndelig krise.

-Jeg ville ha Gud etter min egen oppskrift. Men jeg fikk jo en spesiell opplevelse da jeg så ordene til Bernard av Clairvaux over ei altertavle: "Gud finnes på en bedre og verdigere måte ved å be til ham enn ved å diskutere med ham." Det satte meg litt på plass. Det hjalp meg til å legge igjen våpnene i våpenhuset, slik at jeg kunne ta imot noe fra ham.

I 1949 ble det giftemål med Gunnar, og de dro til Nord Odal, hvor de var til 1960. Her ble de tre guttene født. Solveig var i tillegg lærer på en privat realskole.

I 1960 kom de til Gjøvik, hvor Gunnar ble styrer på Viken folkehøgskole.

-Et intenst og til dels slitsomt liv. Det var et stort press å ha ansvaret for økonomien til en privat skole. Og så var det elever ut og inn døgnet rundt. Jeg mistet begge foreldrene mine på den tida, og Gunnar var syk et år.

-Det var tøft, men lærerikt, og vi hadde jo også mye moro og stortrivedes der.

I 1967 kom de til Modum. Tida var inne for noe nytt. Og her ble de. Så sitter vi da oppe på Halleluja-toppen, nesten et kvart århundre seinere, og trekker linjene. Årene har gått.

-Du har alltid vært kristen?

-Jeg vokste opp med en sterk barnetro og opplevde en glad kristendom med mye moro. Som ungdom hørte jeg at man måtte ha en bestemt dag som vendepunkt, men da sa mor til meg at min dag det var dåpsdagen.

-Har det ikke vært vanskelig underveis?

-Jo, jeg har en kritisk natur og har hatt mye tvil. Innimellom har jeg lurt på hva jeg har igjen, men det er jo en kjerne der. Gud har ikke sluppet meg. Jeg har flere ganger opplevd direkte svar gjennom Guds ord.

-Her i Modum har du kombinert flere roller. Har det vært like greit?

Solveig Nordset

Foto: Tor Kornstad

-Det er klart jeg har fått kritikk for både å være så yrkesaktiv og prestekone. Men egentlig synes jeg det har passet godt sammen. Jeg har vært lærer i over 40 år, og det har betydd mye for meg. Jeg er glad i å undervise, og så blir jeg så veldig engasjert i elevene mine. Du må skrive at jeg har likt meg veldig godt på Enger skole. Jeg tror at yrkeslivet har gitt meg mulighet til å ta vare på meg sjøl.

-Hva med prestekona Solveig?

-Jeg har vært glad i den rollen og har følt at jeg har kunnet følge opp Gunnars arbeid. Vi har prøvd å ha åpent hus og ta imot folk. Og alle slags mennesker har kommet og gått til alle døgnets tider.

-Ja, hva med husmora Solveig oppi det hele?

-Jeg har måttet finne min modell

og gi avkall på en del husmorære. Det har heller ikke alltid vært like lett å ha tid nok til å være mor. Vi var jo heldige da som hadde gutter som var med på våre opplegg. F.eks. hadde vi ungdomsklubb og samtalegruppe hjemme. Stuene var stadig fulle av ungdom. Det er noe av det fineste jeg har opplevd. Mange utfordringer, og du verden så mye moro. Jeg fjerna jo sofaputene hver gang, og enkelte stoler gikk opp i liminga. Nå i ettertid kan jeg jo se at det tok hardt på krefter og økonomi. Jeg husker Leif Gisle en gang spurte: Hvorfor har aldri vi kylling til middag?

-Har du hatt tid til egne interesser?

-Det jeg har gjort, har jo vært mine interesser. Men særlig sang og musikk har betydd mye. Du må også nevne misjonen. Og vennskap, - samvær med gamle venner priorite-

rer jeg høyt.

Solveigs sosiale kapasitet er legendarisk. Og som gammel totning ledsager hun enhver anledning med noe godt å spise. ("De får eta te dekk sprekk, det er dekk væl unt!"). På selve dagen sin på Enger stilte Solveig med 500 boller hun hadde bakt hjemme. Bakinga foregår ofte etter midnatt, når alle andre gjøremål er over, eller fra kl. 5 om morgenen. Hun hører til rasen som greier seg med 5 timer søvn. Og så planlegger hun lang tid i forveien. Lister på nattbordet. Vel ei uke før "de 90 nærmeste" kom for å feire hennes 70 årsdag på Åmot kapell, hadde hun redd opp sengene for de 14 (!) som skulle overnatte på Halleluja-toppen.

-Men har du ingen grenser, Solveig, trenger du ikke tid for deg sjøl?

-Jo, det er godt å være aleine, men ikke for lenge. Det er vel helst slik at jeg blir sjuk når jeg er oppbrukt, får influensa eller liknende. Jeg har nok godt av å bli kjørt inn på et sidespor en gang iblant. Da er det godt å kunne gi slipp.

-Dette er vel en mer ukjent Solveig for folk flest.

-Ja, kanskje det, men jeg har opplevd så mye sjøl, at andre menneskers problemer aldri blir fremmede for meg. Folk tror kanskje at alt er bare godt i et prestehjem, men det er klart at vi også har hatt mye å kjempe med innenfor våre vegger.

Stillhet. Ute har det blitt vårveldmørkt. Sola og dens rosa etterlevninger har for lengst forsvunnet bak Setersberget. Svake lyder fra biler ned på R 35 og i bakgrunnen jevn klimpring fra Gunnars skrivemaskin, - han sitter på kontoret og skriver slektshistorie.

-Men alt er til å vokse på, og det å be har gitt meg mye hjelp.

Stillhet. Spennet er stort. Fyrverkeriet Solveig på scenen på Enger. Den innadvendte Solveig i stolen i kveldsmørket. Det store hjertet hennes rommer det hele.

-Nei, men kjære deg, du har jo ikke fått noe å bite i. Du får nå ta et eple ihvertfall.

«Mamma, jeg har hentet våren . . .»

MIDT I
HVERDAGEN:

• Aud Emanuelsen

Nå er den her igjen. Endelig. Denne årstiden med alle sine forventninger, lyder, dufter og synsinntrykk.

Dette årlige under har sin begynnelse, - i hvert fall her i Smedbekken, en eller annen gang i slutten av februar eller begynnelsen av mars. Det starter alltid med kjøttmeisen. Han blir plutselig mer optimistisk i stemmen, ja, noen ganger synes jeg han legger opp stemmeleiet minst en ters. Skjæra blir så mye mer impulsiv, vipper med den flotte lange stjerten så den nesten kommer ut av balanse av ren og skjær begeistring over et par ekstra varmegrader og noen ennå ganske bleke solstråler. Det drypper fra taket, noen blanke dråper som, idet sola blir borte, stivner i bevegelsen og blir hengende. Ei søvndrukken flue surrer prøvende

noen takter i solveggen før den resignerer og finner tilbake til der den kom fra.

Slik synes jeg våren prøver seg fram, nesten som om den ikke er sikker på at det passer seg å komme så tidlig.

Så går det noen uker, og plutselig en dag sitter stæren på telefonrådene. Mot en blek og gjennomsliktig ny dag danner de et partitur mot himmelen. Vårens tenorer er på plass, noe slitne og litt rustne i målet, men med klar målsetting om å gjøre sin plikt.

Og så et under over alle under. En ettermiddag i begynnelsen av april kommer Øyvind-Andreas, snart seks år, trakkende inn med slike arbeidsstøvler som gutter i den alderen ofte har. «Mamma, jeg har hentet våren til deg!» Ei lubben lita guttehand

rekker fram to små hestehov som så vidt har fått hodet opp av sanden før de ble nappet opp. Jeg trekker pusten dypt, ser sporene innover gulvet etter min lille «vårhenter» og kjenner gleden fylle meg. Jeg putter «våren» forsiktig i et lite eggeglass og setter det slik at vi kan se det når vi spiser. Etter hvert må eggeglasset vike plassen for større vaser som daglig fylles med vår, - gul, hvit, blå.

Midt i hverdagen er slike hendelser til glede og undring. Det er fantastisk og ganske utrolig at når høsten og vinteren fratar oss lys og varme, ligger allerede neste vår og venter.

Jeg bøyer mitt hode i takknemlighet.

Forts. fra s. 6.

Geir Brunnes,
Snarum:

1. Tradisjon - søsknene mine er også konfirmert.
2. Vi har repetert en del stoff og lært noe nytt. Vi har også snakket om vårt forhold til våre medmennesker.

Mona Sønsteby,
Snarum:

1. Jeg er døpt, så jeg ville gjerne følge opp dåpsløftet som foreldrene og fadderne mine gav.
2. Jeg har lært mer om kristendommen.

Vivian Rekdal,
Vikersund:

1. Fordi det er tradisjon i familien.
2. Jeg har fått et annet syn på kristendommen.

Vivi Therese Jacobsen,
Drolsum:

1. Fordi jeg ønsker å bekrefte dåpsløftet - og så er det tradisjon i familien.
2. Jeg har lært mye om kristendom og medmenneskelighet.

Johnny Skinstad,
Vikersund:

1. Det er tradisjon i familien.
2. Jeg har lært mer om Gud og Bibelen.

Marit Samuelsen,
Sysle:

1. Det er tradisjon i familien, og så har jeg lyst til å lære mer om kristendommen.
2. Jeg har lært om hvordan vi skal være mot hverandre - og om kristen tro og moral.

Pinse i Jerusalem

• Jenny Müller

Det er 1.pinsedag. Jeg befinner meg på Sions berg i Jerusalem. Sola varmer slik den pleier å gjøre i Israel på denne tid av året. Mange mennesker er ute og går, de fleste på vei opp mot Sions berg. Familier med alt fra barnevogn til nistekurv setter seg ned i skyggen av trærne og har sin piknik. Også mange ortodokse jøder med sine svarte frakker, bredbremmede hatter og karakteristiske lange lokker foran ørene, er underveis. De er mer målbevisste i sin vandring. En etter en forsvinner de inn i den bygningen jeg nettopp er kommet ut fra, men gjennom en helt annen inngang.

Jeg har vært sammen med noen turister fra Norge og vist dem den salen hvor Jesus i følge tradisjonen spiste påskemåltidet sammen med disiplene sine og innstiftet nattverden. Det er også her de mener disiplene var samlet til pinsefest da de mottok Den hellige ånd.

I den samme bygningen, men i etasjen under, står det en stor sarkofag med tre kongekroner. Dette er Davids grav og målet for de troende jøders utflukt denne spesielle søndagen. Etter tradisjonen døde kong David i pinsen. Det er derfor vanlig å dra til hans grav og lese fra Davids salmer.

Jeg begynner å skjønne hvorfor det er så mange mennesker samlet i Jerusalem. Pinse er jo en av jødernes valfartshøytider. Fra alle kanter kommer de for å feire det som på hebraisk blir kalt "Sjavuot" - Ukenes høytid.

Det er i Herrens ord til Moses på Sinai at den jødiske pinsen har sin opprinnelse: "Ukefesten skal du feire når du tar inn førstegrøden av hvetehesten,..." (2.Mos. 34.22).

Denne første høsttakkfesten skulle alltid feires 7 uker etter påske. Selve ordet pinse kommer av det

greske ordet pentekoste som betyr den 50. Tradisjonen sier at De ti bud ble åpenbart for Moses på den første dagen etter disse 7 ukene. Derfor gjelder pinsen også som lovgivningens høytid - en gledesfest over loven, De ti bud.

I mine tanker går jeg tilbake til apostlenes første pinse etter at Jesus var gått fra dem. Ikke bare de, men tusenvis av jøder fra forskjellige land var samlet på Sions Berg for å minnes sin store konge. Jeg begynner å skjønne at det ikke er en tilfeldighet at pinseunderet skjedde her like ved Davids grav.

Peters tale på pinsedagen blir plutselig enda mer levende: "Brødre, la meg tale fritt og åpent til dere om vår stamfar David. Han døde og ble begravet, og den dag i dag har vi hans grav hos oss. Men han var en profet og visste at Gud med ed hadde lovt å sette en av hans etterkommere på hans trone. Derfor så han inn i fremtiden og talte om at Messias skulle oppstå. Han er det som ikke ble i dødsriket, og det er hans legeme som ikke skulle gå til grunne." (Apgj. 2.29-31)

Nå kunne Peter gi Davids salme en dypere mening, en ny dimensjon. Fra Davids ætt skulle Messias, Guds salvede, komme slik profeten Jesaja hadde sagt: "En kvist skal skyte fra Isais stubb, et skudd renne opp fra hans røtter." (Jes.11.1)

Denne dagen fikk 3000 jøder se at Gud hadde oppfylt sitt løfte. Den første kristne menighet ble dannet og fikk sin utrustning. Men det vi ofte glemmer er at de første kristne også var jøder som hadde sine røtter i den pakt Gud hadde opprettet med Moses på Sinai, - en pakt som også er grunnlaget for den kristne kirke.

For meg er det en berikelse å få del i noe av innholdet i den jødiske pinsefesten. De fleste av våre kristne

høytider har jo røtter i den jødiske tradisjon. Det å følge de jødiske høytider på nært hold, har vært med å utdype innholdet i de tilsvarende kristne høytider.

Det er fantastisk i pinsen å se hvordan synagogen blir pyntet med løv og velluktende urter. I hjemmene setter man inn rikelig med blomster og strør duftende urter på golvet. I ukens høytid spises det først og fremst melkeprodukter, bl.a. osteretter og ostekake. Honning og et spesielt formet brød er også vanlig kost.

I staten Israel er mange gamle tradisjoner blitt fornyet. I kibbutzene, de kollektive gårdsbrukene, har pinsen fått en stor plass som gledes- og takksigelsesfest for den første innhøstningen. Kurver med produkter av den første avlingen bæres i prosessjoner gjennom bygd og by. Særlig er det en gledesdag for ungdommen og for barna som hvitkledde og med blomster og løv i håret synger og danser avgårde med sine fylte kurver.

Slik kan vi si at den jødiske pinse, Sjavuot, bærer preg av samme glede og lovprisning som vår kristne pinsefest når vi gleder oss over førstegrøden av den kristne menighet og feirer kirkens fødselsdag.

Jeg sitter på Sions berg og ser alt i en større sammenheng. David, den store kongen som forutsa Messias' død og oppstandelse, har sin grav her. I salen over minnes vi Jesu innstiftelse av nattverden - det minnemåltid som understreker at han gav seg selv for oss. I samme sal får disiplene oppleve et nytt under. Gud gir dem Den hellige ånd på selveste pinsedagen, - et tegn på at Han holder sine løfter og utruker sin menighet på jord.

Sektorplan for kirken

Høsten 1990 vedtok menighetsrådene fellesråd en sektorplan for kirken i Modum. Planen er delt inn i sju kapitler og omhandler kirkens virksomhet med organisasjonen, stillinger, bygninger og anlegg. Planen gir en beskrivelse av situasjonen og lister opp en del målsettinger i hvert kapittel. Denne planen blir nå brukt under utarbeidelsen av kommunens kirkebudsjett og langtidsbudsjett. Planen har også mål som menighetsrådene kan arbeide for utenom offentlige budsjetter. Interesserte kan få hele planen ved å henvende seg til kirkekontoret.

I menighetsbladet har vi gjengitt de tre første kapitlene av planen. Her følger kapittel IV om undervisning.

UNDERVISNING

Kirkens praksis med å døpe barn forutsetter at det gis en undervisning av de døde.

-GRUNNSKOLEN

I grunnskolen har elevene 2 timer i uken med kristendomsundervisning.

Prestene har tilsynsrett i forhold til undervisningen i henhold til skolelovens § 42, og soknepresten har etter § 25 møterett i skolestyret. Kontakten med skolen er også en vesentlig del av kateketens arbeid. Alle skole- ne har en skolegudstjeneste pr. år, noen har flere.

-KONFIRMANTUNDER- VISNINGEN

Ca. 90% av elevene i 8.klasse konfirmeres i kirken. Kommunen er i henhold til § 5 i Lov om konfirmantforberedelse og konfirmasjon av 11.august 1911 forpliktet til å stille husvære til disposisjon til konfirmantundervisningen. Denne foregår i dag på følgende steder:

- Snarum kirke
- Rud kapell
- Vikersund menighetssenter
- Vaaraann
- Åmot kapell

I tillegg brukes Heggen, Nykirke og Vestre Spone kirker i forbindelse med konfirmasjon og undervisning.

-ANNEN UNDERVISNING

I tillegg til den undervisning som blir utført av prester og kateket, foregår også en stor frivillig innsats i søndagsskole, speiderbevegelse, klubb- arbeid, gospel m.v. Det blir her lagt vekt på en bevisst ledertrening.

-MENIGHETSSKOLE

I flere år har det vært drevet organisert voksenopplæring. Voksenopplæring foregår bl.a. i Vikersund menighetssenter og i Åmot kapell. Dette skjer ofte i samarbeid med organisasjonene. Også gudstjenestene har et undervisende mål.

MÅL FOR UNDERVISNING

- At alle døde må få en fullverdig innføring i kristen tro og liv.
- Å gi konfirmasjonsundervisning i samsvar med plan for konfirmasjonstiden i Den norske kirke.
- Å utbygge samarbeidet skole-kirke.
- Voksenopplæring gjennom menighetsskolen bør fortsatt få oppmerksomhet.

RADIO MODUM

JANUAR 1991

MANDAG

- 17.00 Ettermiddagstoner
- 17.30 Min musikk
- 18.00 Ettermiddagstoner
- 18.30 Modummagasinet
- 19.00 Musikk og hilsener
- 19.30 Åpen post (R)
- 20.00 Politisk hjørne
- 20.30 Radioannonsen
- 21.00 Framtid og håp (R)

TIRSDAG

- 17.00 Musikk og hilsener
- 17.30 Forum
- 18.00 Bedre hverdag
- 18.15 Fra bokhylla
- 18.30 Modummagasinet fra kommunen

ONSDAG

- 17.00 Musikk og hilsener
- 17.30 Modummagasinet (R)
- 18.00 Levende ord
- 18.15 Fra bokhylla
- 18.30 Fokus kommunen (R)

TORS DAG

- 19.00 Musikk og hilsener
- 19.30 Modummagasinet fra kommunen
- 20.00 Evangelietoner
- 20.30 Åpen post
- 21.00 Torsdagsbingo

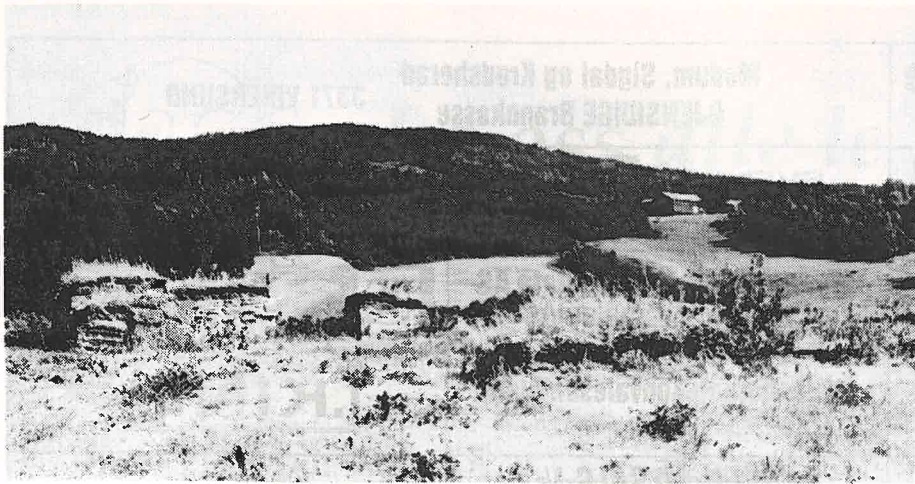
FREDAG

- 19.00 Musikk og hilsener
- 19.30 Politisk hjørne (R)
- 20.00 For gammeldansens venner
- 20.30 Fokus (R)
- 21.00 Fredagsnøtter

SØNDAG

- 09.00 Evangelietoner (R)
- 09.30 Framtid og håp
- 19.00 Forum (R)
- 19.30 For gammeldansens venner (R)
- 20.00 Fra bokhylla (R)
- 20.30 Min musikk (R)
- 21.00 Omsorgsprogram

Vi gjør oppmerksom på at Radio Modums program er å finne i Bygdeposten. Der finner du også daglig omtale av de enkelte programposter - Hva det handler om. Hvem du får høre.

Vike kirke hadde rot i hedensk tid

• Nils Drolsum

Går alt etter planen, vil det til høsten igjen bli liv i de gamle kirkeruinene på Vike. Modum Historielag arbeider med forberedelsene til en katolsk messe på det gamle kirkestedet. Og de gamle kirkeruiner skjuler en meget interessant del av Modums historie som er vel verdt å bli hentet frem fra glemselen.

Den siste undersøkelsen som ble foretatt i 1969/70, har konkludert med at Vike kirke ble bygd i slutten av 1200, og at den var yngre enn Heggen kirke. Men den første som foretok en historisk undersøkelse omkring Vike kirke, konservator Anneken Pettersen, kom til at det var mye som tydet på at Vike var hovedkirken. Det som er fastslått, er at begge var små steinkirker, bygd i det 11. århundres prunkløse basilika-stil.

I alle henseender helt like har de muligens ikke vært, - forskjellen er i hvert fall ikke større enn at det godt kan være bygget noe nær i samme tid, skriver Anneken Pettersen. Anneken Pettersen nevner en spesiell vårfest - kalt gangdagene - som hadde tradisjoner fra hedensk tid, blant annet i Modum. "Hensikten med feiringen av disse gangdage var under bøn og paakaldelse at anrope Gud om at bortvende alt ondt og velsigne folk og land, særlig med hensyn til aker, eng og buskap". Som vi ser, fortsetter Anneken Pettersen, får vi her en utpreget vårfest. Biskop Bang peker selv på at festen var av tvilsom hedensk opprinnelse, at den danner en direkte fortsettelse av vårfester som var blitt feiret blant de sydeuropeiske folkeslag i før-kristen tid. "At en slik høitid let og raskt har

fæstet rot paa Modum, hvor disekultusen hadde et gammelt hjem, skjønner vi godt," legger historikeren til.

Nettopp arrangementet av disse vårfestene får konservatoren til å hevde at Vike var hovedkirke i Modum i sin tid, for forskjellige middelalderske diplomer fra Modum viser tydelig hvorledes "der just på gangdagene stadig er en hel del mennesker til stede ved Vike kirke. Under samværet benyttet de anledningen til å handle med hverandre og opsatte kjøpekontrakter. Den dag i dag har vi i behold slike kontrakter utferdiget "a Austeruikom i gangdogunom." "Derimot spores der intet tegn til en lignende sammenstimling ved Heggen kirke. Dette kan alene forklares paa den maaten at den store kirkelige vaarprosession har fundet sted ved Vike og ikke ved Heggen kirke," skriver Anneken Pettersen.

Det knytter seg mye interessant historie til de ruinene som er tilbake etter den gamle steinkirken. I dr. H.A. Thaulows samling på Drammens Museum finnes et par krusifikser som det er grunn til å tro skriver seg fra Vike kirke. Det eldste av disse har høy kunstverdi. Etter sitt særpreg stammer det fra siste del av det 12. århundre, omtrent fra kong Sverres regjeringstid.

Et annet middelalders klenodie som også skal stamme fra Vike kirke, er en Johannes-figur, skåret i tre i unngotikkens tid. Det vil igjen si fra Håkon Håkonssøns regjeringstid. Dette er et førsteklases arbeide som tåler sammenlikning med den ypperste skulptur som stammer fra Norges storhetstid. Figuren har tilhørt et

stort krusifiks, som må ha hatt plass i kirken. Dersom dette siste er riktig, bekrefter det at Vike kirke omkring midten av det 13. århundre ennå har vært egnens hovedkirke. Men en gang i middelalderen byttet Vike og Heggen kirke roller. Anneken Pettersen antyder at dette kan henge sammen med en annen begivenhet i Modums kirkelige historie, nemlig at den søndre del av bygden omsider fikk sin egen kirke, Nykirke. Denne, en stavkirke som ble revet i 1846, kan ikke være bygd senere enn på slutten av det 13. århundre. "Men med større ret tør man maaske gjætte at Heggen kirkes opphøielse og Vike kirkes fornedrelse staar i forbindelse med Svartedøden og de store endringer i kirkeforholdene som den gav støtet til. I så fall må tidspunktet settes til siste halvdel av det 14. århundre," hevder Anneken Pettersen.

Så sent som i 1595 skriver biskop Jens Nilsson at kirken er av stein, med spir og at den ligger øde.

SAGN

Det knytter seg en del gamle sagn til Vike kirke. Et av disse går ut på at kirken ble bygd av kong Olav som selv sto og så på da ringen i kirkedøren ble smidd. Ringen kalles derfor Olav-speningen. Etter lang tids bruk ble ikke Vike-kirken til å være i på grunn av likorm. Så ille skal det ha vært at når lik ble nedsatt der, kunne man høre det skrangle i kisten når ormen satte tennene i den.

Det ble så bestemt at kirken skulle flyttes til Fure. De begynte også med å bære alteret til det nye bestemmelsesstedet, men om natten ble det borte. Om morgenen ble det funnet igjen under en stor hegg et stykke syd for Vike. Tre dager og netter gjentok dette seg. Da skjønnte folk at det var ved Heggen Vår Herre ville ha kirken. Men ormen ville være med. Den hang på helt til Skreinhaugen, men der måtte den gi tapt og ble borte for godt. Og den nye kirken ble lykkelig reist ved heggetreet og fikk sitt navn etter det.

I 1969 ble det foretatt en omfattende utgraving av kirkeruinene på Vike. En av dem som ledet dette arbeidet, Luce Hinsch, konkluderte

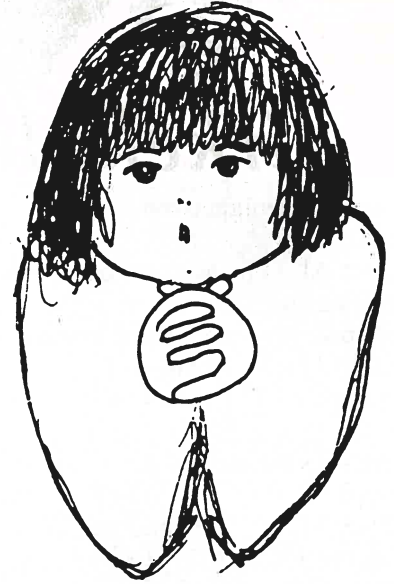
Vikersund Fina Service Telefon (03) 78 76 02	Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse 3371 VIKERSUND	
 BENT STRÆDE Aut Rørlegger Sanitær, varme og o. livingsanlegg 3370 VIKERSUND - TLF. 03 - 78 75 03	SVENDBY ELEKTRISKE AS 	HAUK SPORT A.S DRAMMEN
	Modum regnskaps og data AS VIKERSUND 78 86 33	
Marit's Foto 3370 Vikersund - Tlf. 03-78 80 55	Frydenberg Rekonvalesenthjem Tlf. 78 79 11 - 3370 Vikersund	FOTOGRAF I.KIND 3370 Vikersund 03 788181
PETTER BRASTAD Gull - Sølv - Ur Vikersund tlf. (03) 78 70 62	TANGEN BILSAVG A/S Telefon 78 74 53 - Vikersund Forhandler: TOYOTA	MODUM KOMMUNE
 Tlf. (03) 78 83 41 3371 Vikersund	 TELEFON: 03-78 70 38	Fongaard BAKERI og KONDITORI
Heier Maskindrift Graving - Sprenging - Tlf. 78 23 01	 VIVA ELSENER AS	GRAVMONUMENTER Inskripsjoner ordnes - Olaf Halvorsen tlf. 78 74 27
Vikersund bensin og service 3370 Vikersund - Tlf.: 78 72 16	Kristian J. Braathen A/S Aut. Entreprenørfirma	FOSNÆS SAG & HØVLERI 3360 GEITHUS
MONETT Ungdom - dame 3370 Vikersund Tlf. 78 76 85	K. Flattums Studenten Kiosken - Møllgården - 3370 Vikersund	
 UNI FORSIKRING - forsikrer alt du er glad i	 Drammens Tidende Buskeruds Blad	VIKERSUND BAD
Vikersund apotek	A.s Modumsrutene Øyaveien - 3370 Vikersund - Tlf. 03-78 74 08 Rute- og turkjøring	IVAR ÅSHEIM
 Kronasko VIKERSUND SKOTØYFORRETNING Telefon (03) 78 71 01	Knive Olje & Parafin AS 3370 Vikersund Tlf. 78 71 58	
 BYGDEPOSTEN 3370 VIKERSUND TLF. 78 71 11	Vikersund Elektro A/s Badeveien - Vikersund Tlf. 78 84 30 - Tlf. kontor 78 74 14	Vikersund begravelsesbyrå Telef. 78 74 20 Privat 78 73 65
Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniører/Landskapsarkitekter		INSTITUTT FOR SJELESORG (Dr. Einar Lundbys Stiftelse) 3370 Vikersund
LEJRE MEK. VERKSTED	foto Engell 3340 ÅMOT Telefon (03) 78 40 11	 Tlf. 78 72 70 MØBELFORRETNING A/S
Drolsum Bil & Traktor AUT. BILVERKSTED 3370 VIKERSUND · TLF. (03) 78 24 30	Kjøpmann Mads Arne Sønsteby Salg av gravstener - Tlf. 78 26 01	
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 VIKERSUND 	FOKUS Bank Vikersund Åmot	MODUM SPAREBANK VIKERSUND - GEITHUS - ÅMOT
Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. (03) 78 28 48 - Mobiltlf. 094-98 106		VANGEN'S BOKHANDEL Åmot Bok- og Papirhandel
T. Paulsen Septikservice Drolsum, Vikersund Tlf. (03) 78 25 23 - Mobiltlf. 094-13 589	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND - TLF. 78 25 86

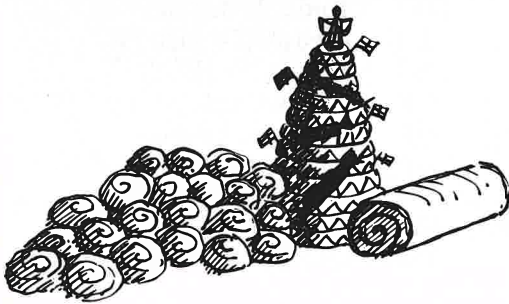
La oss alle le . . .

- * - som har krenget deg med tanker, ord og gjetninger.
- * Som har krenket min tanke og ditt ord.
- * Ha en lang modighet med meg . . .
- * Kjære Gud, ha vennskap med meg.
- * For Guds skyld - vær tålmodig med meg!
- * . . . for Jesu Kristi skyld, ha mangfoldighet med meg.

- * For Jesu Kristi skyld, ha oppfinnsomhet med meg!
- * Og la meg frakte deg alene.
- * Vær meg syndig nådig.
- * Og gi meg å flykte fra og elske deg alene.
- * Gi meg i dag vår daglige skyld.
- * . . . jeg tror på de heldiges samfunn

Sitatene er hentet fra Wenche Yamamotos bok:
«Hærlighet varer lengst, — . . . »
når det glipper for konfirmantene

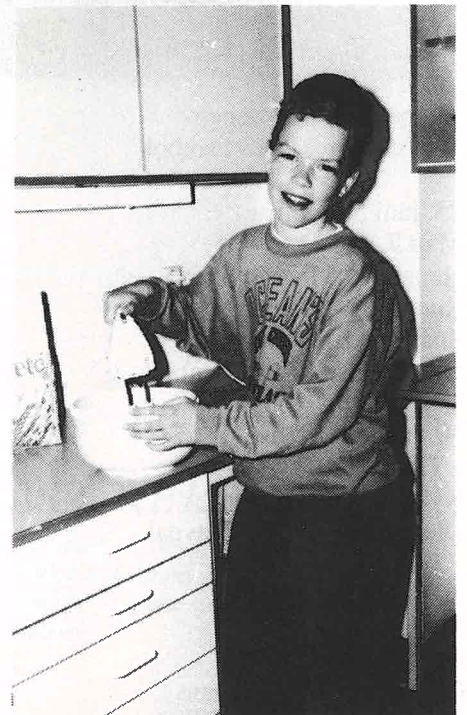
Til kirkekaffen:

Davids frukt- muffins

250 g (5 dl) hvetemel
2 ts bakepulver
125 g margarin
1 ts vaniljesukker
200 g (2 1/4 dl) farin
200 g (3 dl) rosiner
1 eple
2 egg
2 1/4 dl melk

Først sikta jeg hvetemel og blanda det med bakepulver. Margارين skal egentlig smuldres i, men jeg synes det er mer lettvinnt å smelte den og ta den i sammen med melka til slutt. Eplet hakka jeg med hurtigmikser og blanda det i sammen med sukker og rosiner. Til slutt rørte jeg i egg og melk. Deigen fylte jeg i muffinsformer av papir. Fyll dem bare halvfulle ellers renner det over! I oppskriften står det at kakene skal stekes i ca. 20 min. ved 180 C. Jeg så feil og stekte mine i ca. 10 min. ved 200 C. Det gikk bra! Kakene kan godt glaseres med melis, men de er også gode uten.

Merknad: Redaksjonsgruppa fikk prøvesmake Davids fruktmuffins på et komitemøte og kan anbefale dem på det varmeste!

David Müller

Foto: Petter Tandberg

Kirkekalenderen

Slekters gang

Døpte Heggen:

- 3/3 Camilla Kristiansen
Wahlstrøm
24/3 Thomas Frøyd
Helene Edvarda Hasse
Martinsen
31/3 Marie Berge
Thomas Løkka Andersen
7/4 Cecilie Smedsrud
14/4 Camilla Gulbrandsen
Myhren
Sunniva Finnerud
Hanna Louise Øien
(Olavskirken)

Vigde Heggen

- 16/3 Audun Caspersen og Siv
Tove Melve (Olavskirken)

Døde Heggen

- 5/3 Edith Askerud
Tora Frogner (Ring.krem.)
7/3 Agnes Larsen
(Modumheimen)
19/3 Lina Aslesen
20/3 Tordis Andersen
22/3 Kjell-Atle Raudi
26/3 Martha Dignæs
3/4 Ole Skalstad
4/4 Ingebjørg Salvesen
5/4 John Steno Bottegård
Lyder Gundhus
9/4 Frank Pettersen
10/4 Live Krogen

Døpte Nykirke

- 7/4 Kim André Wahlstrøm
21/4 Leif Anders Petersen Nes
3/3 Berthe Holck Pettersen
7/4 Guro Bergan

Døde i Nykirke

- 19/2 Ragnhild Hansen
Emil Braathen
8/3 Asbjørn Asbjørnsen
21/3 Tom Inge Sandum
Borghild Hvidsten
13/3 Ragna Johanne Solberg
26/4 Astri Marie Sveaas

26. mai - Treenighetssøn.

Joh 3,1-15

Heggen kl 11 - Mamen og Løvik.

Konfirmasjon

Snarum kl 11 - Sund. Konfirmasjon

Åmot kl 11 - Moviken

Olavskirken kl 11 - Danbolt

2. juni - 2.s.e.pinse

Ordspr 30,7-9

Heggen kl 11 - Mamen og Løvik.

Konfirmasjon

Nykirke kl 11 - Moviken.

Konfirmasjon

Vaaraan kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11 - Danbolt

9. juni 3.s.e.pinse

Luk 14,16-24

Nykirke kl 11 - Moviken og Løvik.

Konfirmasjon

V.Spone kl 13- Moviken og Løvik

Konfirmasjon

Snarum kl 11 - Sund

Vikersund kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Høydal

16. juni 4.s.e.pinse

Luk 15,1-10

Heggen kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Danbolt

23. juni 5.s.e.pinse

Matt 7,1-5

Heggen kl 11 - Moviken

Rud kl 11 - Mamen

Snarum kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11 - Amble

30. juni 6.s.e.pinse

1 Tim 1,12-17

Nykirke kl 11 - Sund

Olavskirken kl 11 - Høydal

7. juli 7.s.e.pinse

Matt 5,20-26

Heggen kl 11 - Sund

Gulsrud kl. 11 - Mamen

Snarum kl 19 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Eide

14. juli 8.s.e.pinse

Mark 8,1-9

Heggen kl 11 - Olsson

Nykirke kl. 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Engedal

21. juli 9.s.e.pinse

Matt 7,15-20

Snarum kl 11 - Moviken

V. Spone kl 11 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Møller

28. juli 10.s.e.pinse

Matt 25,14-30

Nykirke kl. 11 - Moviken

Gulsrud kl. 11 - Mamen

Rud kl. 11 - Løvik

Heggen kl. 18 - Mamen

Olavskirken kl 11 - Skråmestø

4. august 11.s.e.pinse

Luk 19,41-48

Heggen kl. 11 - Moviken

Snarum kl 11 - Sund

Åmot kl 18 - Sund

Olavskirken kl 11 - Berit Andersen

11. august 12.s.e.pinse

Rom 3,21-26

Nykirke kl 11 - Sund

Vikersund kl 11 - Moviken

Olavskirken

18. august 13.s.e.pinse

Mark 7,31-37

Heggen kl 11 - Sund

Snarum kl 11 - Moviken

V. Spone kl 11 - Løvik

Olavskirken

25. august 14.s.e.pinse

Luk 10,25-37

Nykirke kl 11 - Mamen

Rud kl 11 - Sund

Olavskirken

1. september 15.s.e.pinse

1 Tess 5,15-24

Heggen kl 11 - Mamen

Gulsrud kl 11 - Moviken

Åmot kl. 11 - Løvik

Olavskirken